

T.B.M.M.
CUMHURİYET HALK PARTİSİ
Grup Başkanlığı
Tarih : 08 Ocak 2020
Sayı : 1058

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Çiftçilerin Kamu Bankaları, Özel Bankalar ve Tarım Kredi Kooperatifleri 'ne olan kredi borçlarının faizlerinin silinmesi ve borçlarının yeniden yapılandırılması ile ilgili kanun teklifim, gerekçesi ile birlikte ekte sunulmuştur.

Gereğini saygılarımla arz ederim.

Süleyman Girgin

Muğla Milletvekili

TBMM BAŞKANLIĞI	
Tali Komisyon	Tarım, Orman ve Köylere
Esas Komisyon	Plan ve Bütçe
Tarih :	13 Ocak 2020
Esas No: 2/2523	

TEMM
GELİR EVRAK
08 Ocak 2020
No: 596863
EBYS'ye AKTARILMIŞTIR

GENEL GEREKÇE

Türkiye tarımının en önemli sorunu ithal girdiye bağımlı hale gelmiş olmasıdır. 2003-2019 arasında bitkisel ürün ihracatımız 71 milyar 346 milyon dolar iken aynı dönemde ithalatımız 94 milyar 78 milyon dolar olarak gerçekleşti. Bu dönemler arasında toplam dış ticaret açığımız 22 milyar 732 milyon dolar oldu. 2003-2019 döneminde sadece 10 üründe (buğday, arpa, mısır, pirinç, ayçiçeği, soya, pamuk, fasulye, nohut, mercimek) 137 milyon 116 bin ton ürüne 63 milyar 352 milyon dolar ödeme yapıldı.

Tarımın ithal girdiye bağımlılık sorunu ancak yerli üretimin teşviki ile mümkündür. Oysa çiftçi topraktan uzaklaşmıştır. 2002 yılında 26,5 milyon hektar olan tarım alanlarımız 2018 yılına kadar 3,35 milyon hektar azalarak 23,2 milyon hektar alana düştü. Çiftçi Kayıt Sistemine (ÇKS) 2003 yılında 2 milyon 765 bin 287 kişi kayıtlı iken Aralık 2018 tarihi itibarıyla bu rakam 2 milyon 103 bin 765 kişiye düştü.

Çiftçimizi topraktan uzaklaştıran, tarımsal üretimimizi düşüren nedenlerin başında çiftçilerimize bela olan borçlar ve ipotekler gelmektedir. Bugün tapusu üzerine ipotek konulan kişi sayısı 1.964.665'dir. Aralık 2018 tarihi itibarıyla Çiftçi Kayıt Sistemi'ne kayıtlı çiftçi 2 milyon 103 bin 765 kişi olduğuna göre; çiftçimizin yüzde 93,3'ünün borcu nedeniyle tarlasında, bağında, bahçesinde ipotek vardır. 2002 yılında 2,6 milyon çiftçimiz vardı. 2,6 milyon çiftçinin o günkü borcu 2,5 milyar TL idi. 2018 yılına geldiğimizde çiftçi sayımız 2,1 milyona düştü. Buna rağmen çiftçinin bugün bankalara olan borcu 115 milyar lirayı aştı. Tarım kredi kooperatifine olan borçların da 14 milyar TL olduğu bilinmektedir. Üstelik çiftçinin mazot bayisine, gübre bayisine, tohum bayisine, alet-ekipman bayisine olan borcunu da eklediğimizde çiftçimizin 160 milyar lirayı aşan borcu vardır.

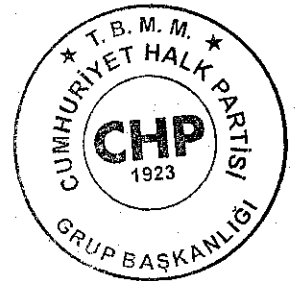
2002 yılında tarımsal desteklemelerin (GSYH) içindeki payı yüzde 0,5, 2003 yılında yüzde 0,6 iken bu oran 2014 yılından sonra düşmüştür. Oysa AKP döneminde 2006 yılında çıkarılan 5488 sayılı Tarım Kanunu'nun 21 inci maddesinde, "Tarımsal destekleme programlarının finansmanı bütçe kaynaklarından ve dış kaynaklardan sağlanır. Bütçeden ayrılan kaynak, gayrisafi milli hasılanın yüzde birinden az olamaz" denilmektedir. Bu kanuna göre, çiftçilerimizin bütçeden 176 milyar 995 milyon TL alacağı bulunmaktadır. Tarım Kanunun 21. maddesine göre 317 milyar 760 milyon ödenmesi gerekirken bu süre zarfında sadece 140 milyar 765 milyon TL ödeme yapılmıştır. T.C. Ziraat Bankası tarafından 2002 yılında yaklaşık 200 bin çiftçiye 530 milyon TL kredi kullandırılırken, 2018 yılında 672 bin çiftçiye 58,8 milyar TL kredi kullandırılmıştır. 2002 yılında çiftçi başına düşen borç miktarı 2 bin 650 TL borç düşerken 2018 yılında bu rakam 87 bin 500 TL'ye yükselmiştir.

2002'de tarımsal nakit kredi kullanımı 1 milyar TL iken, 2018 yılı Ağustos ayı itibarıyla sadece Bankaların ve Tarım Kredi Kooperatiflerinin çiftçiye kullandığı kredi toplamı 110 milyar TL'ye ulaşmıştır. Ayrıca bankaların 3 milyar TL alacağı da takiptedir. Bunun yanında 2,5 milyar TL'de gayri nakdi kredi kullanımı söz konusudur.

Tarım kredilerini çiftçilerimizin sermaye gereksinimine yardımcı olan bir sosyal politika aracı olarak düşünmeliyiz. Anayasamızın sosyal devlet anlayışının gereğidir. Kaldı ki Cumhuriyet tarihi boyunca çeşitli zamanlarda çiftçilerimizin borçlarının silinmesi, anapara ödemeleri yeniden yapılandırılmıştır.

Yukarıdaki verilerden de anlaşılacağı üzere, bugün de çiftçilerimizin borçlarının faizlerinin silinmesi, anapara ödemelerinin yeniden yapılandırılması yerli üretimi teşvik adına elzemdir. Yerli üreticiyi teşvik ve ithalata dayalı tarım politikalarından çıkış için; özel ve yabancı bankalar da dahil olmak üzere çiftçinin tüm bankalardan kullandığı kredilerin faizlerinin silinerek, ana para ödemelerinin en az 60 ayda ve her yıl faizsiz olarak tek bir ödeme ile yeniden yapılandırılması büyük bir adım olacaktır. Böylelikle borç batağında çırpınan ve topraktan uzaklaşan çiftçinin üretime dönmesi sağlanacaktır. İthalata verilen döviz ile başka ülkenin çiftçisini desteklemek yerine, böyle bir yolun tercih edilmesi ülke tarımı için hayati önemdedir.

MADDE GEREKÇELERİ

MADDE 1- Bankalar ile Tarım Kredi Kooperatifleri'ne olan tüm tarımsal borçların faizleri silinerek, faiz ve gecikme zammı alınmadan geriye kalan anaparanın her yıl eşit taksitte olmak üzere 5 yılda ödenmesi öngörülmektedir. Bu ödemeler her yılın Ekim ayının son günü yapılır.

MADDE 2- Bankalar ile Tarım Kredi Kooperatifleri'ne olan tüm tarımsal borçların faizlerinin silinmesi ve tarımsal borçların yapılandırılmasından doğacak gelir kayıpları ve görev zararlarının Türkiye Cumhuriyeti Hazinesi'nden karşılanması öngörülmektedir.

MADDE 3- Yürürlük maddesidir.

MADDE 4- Yürütme maddesidir.

ÇİFTÇİLERİN BANKALAR VE TARIM KREDİ KOOPERATİFLERİNE OLAN KREDİ BORÇLARININ FAİZLERİNİN SİLİNMESİ VE BORÇLARININ YENİDEN YAPILANDIRILMASI HAKKINDA KANUN TEKLİFİ

MADDE 1- Bankalar ile Tarım Kredi Kooperatifleri'ne borcu olan çiftçiler, bu kanunun yayımlandığı tarihi izleyen üçüncü ayın sonuna kadar borçlu bulundukları kurumlara borçlarını yapılandırma talebinde bulunabilirler. Bankaların ve/veya Tarım Kredi Kooperatiflerinin Tasfiye Olunacak Alacaklar/Takip hesaplarına aktarıldığı tarihteki kayıtlı tutara, bu hesaba alındığı tarihten bu Kanunun yayımlandığı tarihe kadar, bu tarihler arasında ilgili mevzuat gereği uygulanması gereken aylık cari faiz işlemi uygulanmaz.

Yapılandırmadan borçların faizleri silinir, faiz ve gecikme zammı alınmadan anapara 5 eşit taksitde bölünerek her yılın Ekim ayının son günü ödenmek koşuluyla 5 yılda ödenecek şekilde taksitlendirilir. İlk taksit başvuru tarihinden itibaren 2 ay sonra ödenir. Borç tutarının bu Kanunda belirtilen süre ve şekilde ödenmesi koşuluyla borç tasfiye edilir. Bu kredilere ilgili mevzuat gereği uygulanması gereken faizler ile diğer ferdilerinin tamamının tahsilinden vazgeçilir. Taksitlerden birinin ödenmemesi durumunda yasal faiz işletilerek 6 ay ek süre verilir.

Bu Kanunun yayımlandığı tarihten önce dava konusu edilmiş ve/veya icra takibi başlatılmış alacaklar için, borçlunun bu madde hükümlerinden yararlanmak üzere başvuruda bulunması halinde, asıl borçlular ve kefiller hakkında sürdürülen davalar sonlandırılır, icra ve takip işlemleri durdurulur.

Bu Kanuna göre ödenecek taksitlerin ödeme süresinin son gününün resmi tatile rastlaması halinde süre, tatili izleyen ilk iş günü mesai sonunda biter.

MADDE 2- Kamu Bankaları, Özel Bankalar ve Tarım Kredi Kooperatifleri'nin bu yapılandırma nedeniyle gerçekleşen gelir kayıpları ve görev zararları, Bankalar ve Tarım Kredi Kooperatifleri tarafından yapılacak ödeme talebine istinaden, ilgili mevzuatında belirlenen usul ve esaslar kapsamında Hazine ve Maliye Bakanlığı Bütçesi'nde yer alan harcama tertiplerinden gider kaydedilerek ödenir.

MADDE 3- Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 4- Bu kanun hükümlerini Cumhurbaşkanı yürütür.

